

Pavla Černá: scénář

„Jmenuji se Pavla Černá, rozená Daňková a narodila jsem se ve Zlíně v roce 1944 jako třetí dítě svých rodičů. Nakonec pocházím ze sedmi sourozenců.“

Maminka Eva Daňková byla žena v domácnosti. Tatínek Štěpán Daněk pracoval u Bati v právním oddělení. Byl starostou Orla, který však komunisti zrušili v roce 1948. Pro své působení v této katolické sportovní organizaci byl v roce 1949 zatčen. Nejprve byl vězněn v Uherském Hradišti a po nějaké době byl přemístěn do Jáchymova.

ve věznici v Uherském Hradišti to bylo velmi fyzicky i psychicky náročné.

„A z toho vyprávění z toho jak se vrátil, tak nám sděloval, že to byl velmi těžký a špatný žalář. Protože tam byl bachař jménem Grebeníček, a z toho měli každý strach. On byl surový, strašně surový. A nejhorší byly ty výslechy, protože oni ty chlapy tam strašně zbili a dokonce jim dávali elektrické šoky na plochy nohou.“

Její otec prožíval ve vězení i hezké chvíle.

„Tatínek vyprávěl různé situace v tom vězení. On říkal, že tam byly aj pěkné chvílky. Tam totiž byla soustředěna elita národa. Tam se setkávali s kněžími, tam se setkávali s kantory, tak se setkávali s lékaři. Tam se setkával dokonce se spisovateli. Takže oni si dokonce udělali i vánoční pohodu. Měli půlnoční mši. Ale to bylo taky zase spojené s odvahou, protože oni museli propašovat hostii, aby se proměnila a víno. A to víno, to si udělali z kuliček hroznů. Oni to nějak vymačkali, aspoň trošičku, aby bylo to mešní víno.“

Maminka Pavly Černé zůstala sama se svými dětmi. A když byl její manžel ve vězení, prožívala spoustu těžkých chvil. A ta jedna z nich byla domovní prohlídka. Estébáci u nich doma hledali letáky, které našťěstí nenašli, protože je měli v zásuvce s falešným dnem.

Po zatčení otce se rodina musela přestěhovat do Uherského Hradiště k dědečkovi pamětnice. Dědeček se jmenoval Miroslav Skácel. Byl to advokát. V roce 1952 byl zatčen v Praze a byl odsouzen k 17 letům ve vězení. Byl obviněn z velezrady za vyzrazení státních tajemství. A následně byl zatčen. Celkem byl vězněn na Mírově, v Jihlavě a v Leopoldově.

Jeho majetek včetně jeho domu na náměstí Míru byl znárodněn. Po dobu, co tam bydlela pamětnice s rodinou, musela platit nájem.

A jak to celé dopadlo? Otec Pavly Černé se spravedlnosti dočkal až v létě roku 1991, kdy soud konstatoval, že otec nikdy žádnou protistátní činnost neprováděl, takže byl vězněn neprávem, ale bohužel čas už se nedal vrátit.

I dědeček byl propuštěn po osmi a půl letech. Z vězení vycházel jako tajně vysvěcený kněz.

Po Sametové revoluci došlo k navrácení celého majetku.

„Nejtěžší okamžik života bylo pro mě úmrtí manžela. Ztratila jsem ho v době, kdy jsem měla čtyři děti: 13 let, 8 let, 3 roky a 11 měsíců. Já si myslím, že v životě člověk prochází strastnými situacemi, ale i

těmi dobrými, těch ale dosti tolik není, ale člověka to nesmí nějak skolit a nakonec to člověka zocelí tyto situace. A je zase připraven. V životě je to vždycky chvílku pěkné a pak bum.“